

Knihovnicko-informační zpravodaj U Nás

Vyšlo: 14.10.2007

Číslo: Ročník 17 (2007), Číslo 3

Sekce: Z knihovnických organizací

Název článku: Rytíři v pražském Klementinu

Autor: Marta Staníková

Zdroj: <http://unas.svkhk.cz/clanek.asp?id=851>

Rytíři v pražském Klementinu

Marta Staníková

O projektu Kde končí svět s podtitulem Slon a mravenec se v tomto knihovnickém zpravodaji psalo již několikrát (č. 1/2006 - Společné projekty KDK SKIP v našem regionu; č. 3/2006 - Setkání KDK SKIP v Krajské knihovně v Pardubicích; 4/2006 - Slon a mravenec v ZOO). Přesto si dovolím stručné shrnutí.

Zatím poslední, pátý ročník projektu Klubu dětských knihoven Kde končí svět byl plánován na dva roky. Soutěžilo se opět ve třech oblastech - v oblasti výtvarné, literární a dramatické. Každá knihovna se mohla přihlásit do jakýchkoliv soutěžních oblastí. To se samozřejmě odvíjí nejen od dobré vůle knihovnice, ale také od možností dané knihovny.

Do 31. ledna 2006, kdy byla uzávěrka soutěže, se do projektu přihlásilo 24 knihoven z Královéhradeckého a Pardubického kraje. Ve všech zúčastněných knihovnách proběhla do 16. června místní kola, 29. srpna 2006 se v Krajské knihovně v Pardubicích uskutečnilo krajské vyhodnocení a slavnostní předávání cen proběhlo za účasti spisovatelky Petry Braunové v ZOO ve Dvoře Králové nad Labem. V pardubické knihovně byli vybráni rytíři, kteří se posléze zúčastnili na Den dětí slavnostního ceremoniálu v Zrcadlové kapli pražského Klementina, kde již tradičně probíhá vyvrcholení každého ročníku projektu Kde končí svět.

Zde je pasováno 10 dětí z celé ČR na rytíře Řádu krásného slova. Každý kraj má nárok na pasování jednoho rytíře. Vzhledem k tomu, že je v našem regionálním KDK zastoupeno Královéhradecko a Pardubicko (tedy dva kraje), máme nárok na pasování dvou rytířů. V tomto ročníku nám však trochu přálo štěstí. Karlovarský kraj totiž nenavrl žádného svého kandidáta, a my jsme tak měli možnost vyslat za náš region do Prahy na pasování tři rytířky, které se staly vítěžkami krajského kola v oblasti literárních soutěží a tvůrčího psaní.

RYTÍŘI KRÁSNÉHO SLOVA za náš region:

Kateřina Hývlová, 14 let, Přelouč

Říkají mi různě. Oficiálně se ale jmenuji Kateřina Hývlová. Je mi 14 let a fakt, že jsem byla vybrána za rytíře Krásného slova, je pro mne velkou poctou. Ke knihám, četbě a psaní mám možná až chorobně kladný vztah. Spolužáky z gymnázia bývám nazývána hltačkou knih.

Vždycky mě fascinuje způsob, jakým autor vtahuje čtenáře do děje. A děj беру většinou velmi vážně, snad za to může má bujná fantazie. Jen těžko se pak vracím do reality.

Mé spisovatelské pokusy jsou asi černou mûrou celé rodiny a přátel, které nutím je číst a hlavně hodnotit. Zavaluji je povídkami, veršičky a úvahami a oni čtou a čtou... Předčítám i našim třem psům, třem kočkám, želvě a rybičkám. Pískomilové se vždycky zahrabou do pelechu a mlčí, oba starší sourozenci naopak hlasitě protestují. Na klavíru a na výtvarce prý stále ruším hlasitým hovorem.

Mimo to provádím i řadu dalších pozorování. Všimli jste si, že psi za hnědými vraty jsou mnohem agresivnější než za zelenými??... No, necháme toho. Snad už mě trochu znáte!

Hana Plachtová, 10 let, Náchod

Jmenuji se Hana Plachtová, je mi 10 let a chodím do V.B ZŠ Komenského v Náchodě.

Ve škole se dobře učím, ale moc mě to nebaví, asi jako většinu dětí. Mám dvě zvířata - kocoura Matouše a zakrslého králíka Lízu. Ráda jezdím na kole, na lyžích a mám ráda moře. Líbí se mi koně, tygři a psi. Ale ze všeho nejraději čtu knížky. Třeba knížky Lemony Snicketa nebo Jacqueline Wilsonové.

Knížku Příběhy dvou lesních skřítků jsem psala jenom tak, abych měla co dělat. Když jsem se dozvěděla o soutěži, rychle jsem knížku dopsala a odnesla do knihovny. V náchodské knihovně jsem vyhrála 1. místo mezi mladšími čtenáři a paní knihovnice odeslala mojí pohádku do krajského kola soutěže Kde končí svět.

Adéla Skoupá, 14 let, Moravská Třebová

Jmenuji se Adéla Skoupá, je mi 14 let a jsem z Moravské Třebové, kde také studuji na gymnáziu.

Věnuji se i spoustě mimoškolních činností, takže jsem z těch, pro které je čas drahocennou surovinou. Nedílnou součástí mých aktivit je hudba, kterou jak poslouchám, tak i provozuji (hraji na flétnu, na kytaru, zpívám).

Navštěvuji dramatický soubor, šestým rokem jsem členkou skautské organizace. Ráda čtu, a když na to přijde, s chutí si napíšu nějakou vlastní básničku nebo povídku.

Představila jsem Vám tedy tři dětské rytířky, které se mohou pyšnit pasovacím glejtem. Pasování do Řádu rytíře krásného slova se však netýká pouze dětí a -náctiletých, ale svoji roli zde hrají také dospělí. V letošním roce byla dětmi na rytířku navržena herečka Libuše Šafránková za interpretaci příběhu švédské spisovatelky Astrid Lindgrenové Děti z Bullerbynu a spisovatelka Iva Procházková za svoji literární tvorbu pro dětské čtenáře. Obě nominované rytířky měly v době slavnostního ceremoniálu jiné důležité aktivity, a proto vyslaly své zástupce. Řád za Libuši Šafránkovou přebíral Josef Abrahám společně s Janem Jiráněm a za Ivu Procházkovou obdržela řád ilustrátorka Markéta Prachatická.

Nenechte se mýlit, stále ještě nejsem s výčtem rytířů u konce. Většina z Vás zná dobře jičínskou knihovnici Alenku Pospíšilovou alias babičku Mechušku. Kdo ji nezná osobně, ten o ní minimálně slyšel v souvislosti s festivalem Jičín - město pohádky, jehož nedílnou součástí jsou knihovnické dílny pořádané Městskou knihovnou Václava Čtvrťka v Jičíně. Ne každý však ví, že Alenka kromě toho, že je oceněna Řádem pohádkového trička, byla i v roce 2005 společně s Jiřím Žáčkem, Jiřím Lábusem a paní Marií Kubátovou pasována právě na rytířku Krásného slova a že je to tedy naše první východočeská rytířka.

S potěšením Vám však mohu sdělit, že náš region po 1. červnu 2007 má v Řádu

krásného slova již dvě rytířky - knihovnice. Na Den dětí totiž poklekla před královnu (Evu Kordovou z Turnova) dlouholetá knihovnice, redaktorka tohoto zpravodaje a také nositelka Řádu pohádkového trička Bobina Blažková. Složila zde přede všemi slib, že bude chránit knihy a poklady v nich ukryté, a mohla se tak stát právoplatnou rytířkou tohoto řádu. Ani Bobinu není nutné rozsáhle představovat. Jen podotknu, že slib, který složila v Klementinu, dala jistě nevědomky psanému slovu již v roce 1966, kdy se vůbec poprvé ocitla v knihovně ne jako čtenář a uživatel, ale na té druhé straně - jako knihovník. Ve zpravodaji U nás (č. 1/2004) sama o sobě píše: *"V knihovně jsem vystřídala postupně všechny dostupné činnosti."* Ale vězte, že se věnovala a stále ještě věnuje i aktivitám, které nejsou nutnou součástí knihovnické práce. Kromě jiného je totiž také jednou ze zakladatelek a zároveň první předsedkyní Klubu dětských knihoven. V současné době je ještě stále aktivní lektorkou o. s. Kritického myšlení a Vzdělávání dospělých. Tak vítěj v ŘÁDU. rytířko.

Jak se cítí rytíř Krásného slova? Dojatě a přeceněně. Už v Klementinu jsem děkovala všem kamarádkám a kolegyním, které mne na "cestě k rytířství" doprovázely. Věřím, že společně ještě kus práce ve prospěch dětí a čtenářství uděláme.

Po pasovacím ceremoniálu dostal slovo spisovatel Arnošt Goldflam, který zavzpomínal na dobu svého dětství a své čtenářské začátky, čímž ještě více přispěl k úžasné atmosféře celého obřadu.

Tímto by mohl být slavnostní ceremoniál ukončen, ale není tomu tak. Poprvé v historii knihovnictví byly totiž 1. června 2007 v Zrcadlové kapli Klementina vyhlášeny také výsledky soutěže nazvané Kamarádka knihovna.

Tato zcela nová soutěž, kterou ve spolupráci s firmou 3M Česko vyhlásil Klub dětských knihoven SKIP, byla zahájena koncem loňského léta. Je určena pro všechny knihovny, které mají oddělení pro děti. Do této 1. etapy se mělo odvahu přihlásit celkem 104 knihoven, které musely dokázat nejen to, že mají přízeň u dětských návštěvníků, ale také vstřícnou provozní dobu, kvalitní fond knih, časopisů i zvukových dokumentů, moderní a atraktivní prostředí vybavené odpovídající technikou s přístupem k internetu. Dále se sledovala spolupráce se školami a akce pro veřejnost, které se již staly samozřejmostí ve většině knihoven.

V první fázi soutěže vyplňovaly děti vysvědčení pro knihovnu, v té druhé se porovnávaly statistické údaje, které jsem již zmiňovala ve výše uvedeném textu, a také webové stránky soutěžících knihoven.

Jaký tedy byl konečný výsledek? První místo a titul Kamarádka knihovna spolu s finanční odměnou od generálního partnera soutěže v hodnotě 30 000 Kč získala knihovna v Tišnově u Brna, druhá příčka a částka 20 000 Kč patřila středočeskému městu Sedlčany, které následovala knihovna v Havířově, jež obdržela odměnu ve výši 10 000 Kč. Zvláštní ocenění si z Klementina odnesla knihovnice Marie Davidová z Městské knihovny v Nové Včelnici za mimořádně obětavou osobní práci s dětmi v obci.

Zástupce z našeho regionu jsme tedy na prvních třech místech neměli, přesto není důvod ke zklamání. Mezi prvními jedenácti knihovnami se z našeho regionu umístila knihovna v Nové Pace a Žďáru nad Sázavou. Na dalších předních místech skončily knihovny: Knihovna města Hradce Králové, Knihovna Václava Čtvrtka v Jičíně, Městská knihovna Slavoj ve Dvoře Králové nad Labem, Městská knihovna ve Rtyni v Podkrkonoší, v Litomyšli a Moravské Třebové.

Na závěr bych chtěla poděkovat za trpělivost při vyhodnocování vysvědčení a skvělou

organizaci Zlatě Houškové, tajemnici SKIP, a Evě Sedláčkové, předsedkyni KDK SKIP. Zlatě navíc patří zcela jistě nejen můj obdiv za moderování celého slavnostního ceremoniálu v Zrcadlové kapli Klementina. Klobouk dolů, Zlato :.

Tolik o vyvrcholení projektu Kde končí svět 2005/2007 s podtitulem Slon a mravenec a nové soutěži Kamarádka knihovna.

Jaké bude vyhlášeno téma projektu Kde končí svět na roky 2007/2009, je ještě ve hvězdách. Jisté je, že bude vyhlášeno již na podzim tohoto roku. Pokud chcete získat titul Kamarádka knihovna, neváhejte a při vyhlášení dalšího ročníku se přihlaste. Nebojte se dát svým malým čtenářům vyplnit vysvědčení: uvidíte, že prospějete s vyznamenáním :.

© 2000-2004 Studijní a vědecká knihovna v Hradci Králové · pujcovna@svkhk.cz
· knihovna@svkhk.cz · studovna@svkhk.cz · <http://www.svkhk.cz>